

Sygn. akt VIII C 1997/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 4 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 lutego 2019 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko J. R.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 1997/18

UZASADNIENIE

W dniu 10 lipca 2018 roku powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko J. R. powództwo o zapłatę kwoty 1.651,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z (...) S.A. umowy o świadczenie usług telewizyjnych i radiowych o nr abonenckim (...). Pozwany nie dotrzymał warunków umowy, gdyż nie uiścił na rzecz pierwotnego wierzyciela kwoty, która jest przedmiotem sporu. Roszczenie powoda stało się wymagalne w dniu 21 listopada 2015 r. W dniu 4 grudnia 2017 roku powód zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę cesji, na mocy której przejął prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy o świadczenie usług telewizyjnych i radiowych. Na dochodzoną pozew kwotę składa się 1.320 zł tytułem zobowiązania wynikającego z umowy o świadczenie usług telewizyjnych i radiowych, 269,62 zł tytułem zobowiązania wynikającego z not obciążeniowych oraz 61,58 zł tytułem skapitalizowanej kwoty odsetek ustawowych za opóźnienie.

(pозew k. 3- 4)

Nakazem zapłaty z dnia 30 lipca 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozew kwotę wraz z ustawowymi odsetkami zgodnie z żądaniem pozwu oraz kwotę 647 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

(nakaz zapłaty k. 23)

Powyższy nakaz zaskarżył w całości pozwany podnosząc zarzut nieudowodnienia dochodzonego pozew roszczenia. W uzasadnieniu J. R. potwierdził, że zawarł umowę z (...) S.A., jednak zakwestionował kwotę podaną w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu i umowie cesji wierzytelności. Pozwany podniósł, że strona powodowa nie złożyła dokumentów potwierdzających wysokość dochodzonego roszczenia.

(sprzeciw k. 26- 28)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 34)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 grudnia 2017 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawarł z (...) S.A. w W. umowę przelewu wierzytelności, w tym wierzytelności przysługującej wobec pozwanego.

(umowa przelewu wierzytelności k. 11, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy przelewu k. 8)

Zgodnie z wyciągiem z ksiąg rachunkowych powoda zadłużenie J. R. z tytułu mowy o świadczenie usług telewizyjnych i radiowych na dzień 26 czerwca 2018 r. wynosiło 1.651,20 zł, w tym 1.320 zł tytułem kapitału, 269,62 zł tytułem kosztów oraz 61,58 zł tytułem odsetek.

(wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 5)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od J. R. kwoty 1.651,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zobowiązania wynikającego z zawartej przez pozwanego z (...) S.A. w W. umowy o świadczenie usług telewizyjnych i radiowych o nr abonenckim (...). J. R. wnosząc o oddalenie powództwa, co prawda potwierdził, że zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę, jednak pozwany podniósł zarzut nieudowodnienia wysokości roszczenia.

W ocenie Sądu powyższy zarzut zasługuje w całości na uwzględnienie, gdyż strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających wysokość dochodzonego pozwem roszczenia. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nie złożył umowy o świadczenie usług telewizyjnych i radiowych łączącej pozwanego z pierwotnym wierzycielem, a przede wszystkim dokumentów księgowych i not obciążeniowych, z których wynikałoby na jakiej podstawie zobowiązanie z tytułu umowy o świadczenie usług telewizyjnych i radiowych wynosi 1.320 zł, a zobowiązanie wynikające z not obciążeniowych 269,62 zł, a także od jakich kwot i za jaki okres powód dochodzi zapłaty kwoty 61,58 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych .

Wnosząc o zasądzenie kwoty dochodzonej pozwem powód przedstawił nadto wyciąg z ksiąg rachunkowych z dnia 26 czerwca 2018 r. Należy jednak zauważyć, że wyciąg z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego nie ma mocy prawnej

dokumentu urzędowego, zatem nie stanowi on dowodu tego, co zostało w nim zaświadczone i nie korzysta ze szczególnych uprawnień procesowych co do jego mocy dowodowej w niniejszym procesie przeciwko konsumentowi. W wyroku z dnia 11 lipca 2011 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt P 1/10 (Dz.U. 2011, Nr 152, poz. 900), Trybunał Konstytucyjny orzekł bowiem, że art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. 2004, Nr 146, poz. 1546 ze zm.) w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 20 Konstytucji. Trybunał Konstytucyjny ocenił część przepisu ustawy o funduszach inwestycyjnych, która nadaje księgom rachunkowym funduszu sekurytyzacyjnego oraz wyciągom z tych ksiąg moc prawną dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta. Znaczenie art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych polegało na zmianie reguł dowodowych w postępowaniu cywilnym. Konsument, pozwany przez fundusz sekurytyzacyjny, który kwestionował istnienie albo wysokość zobowiązania musiał wykazać, że nie jest dłużnikiem z tytułu zobowiązań nabytych przez fundusz sekurytyzacyjny i ujętych w jego księgach rachunkowych. Konsekwencją tego przywileju było pogorszenie sytuacji procesowej dłużnika, który musiał bronić się przed powództwem podmiotu wobec którego nie zaciągał zobowiązania. Gdyby wierzytelność nie została zbyta na rzecz funduszu, pierwotny wierzyciel występując z powództwem przeciwko dłużnikowi nie mógłby korzystać ze specjalnych uprawnień procesowych. W omawianym wyroku Trybunał stwierdził brak konstytucyjnie wartościowych argumentów uzasadniających utrzymywanie zakwestionowanego przywileju procesowego, wskazując, że uprzywilejowanie ksiąg rachunkowych funduszy sekurytyzacyjnych i wyciągów z tych ksiąg w postępowaniu cywilnym prowadzi do naruszenia zarówno zasady równości stron w procesie cywilnym, jak i zasady sprawiedliwości społecznej wyrażonej w art. 2 konstytucji, co jest rozwiązaniem sprzecznym z konstytucyjną zasadą polityki państwa wynikającą z art. 76 konstytucji - zasadą ochrony praw konsumentów. Przywilej funduszu sekurytyzacyjnego powodowa, bowiem umocnienie istniejącej z natury rzeczy przewagi wyspecjalizowanego podmiotu rynku kapitałowego wobec konsumenta.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd oddalił powództwo w całości.